

א. **גמ' סנהדרין (עה)** מעשה באדם א' שנתן עיניו באשה אחת והעלה בלבו טינא ואמרו הרופאים, אין לו תקנה על שתבעל לו אמרו חכמים ימות ואל תבעל לו, תעמוד לפניו ערומה ימית ואל תעמוד לפניו ערומה, תספר עמו אחורי הגדר ימות ואל תספר עמו וכו'.

ב. **תשו' שם אריה (סי' ל"ג)** נשאלתי במעשה שהיה באשה אחת מבני הכפרים, אשר בהקשותה בלדתה, שלחה לעיר ביום השבת להביא מילדת עברית, והעגלון היה עכו"ם. ונסתפקו איך לעשות, אם תסע המילדת בעצמה עם הא"י יש כאן איסור יחוד, ואם יסע עמה "שומר" ישראל, נמצא השומר מחלל שבת, ואף שבשביל פיקוח נפש שרי לחלל, מ"מ דלמא עדיף שתסע בעצמה ולעבור על איסור יחוד כדי למעט בחלול שבת.

ג. **גמ' קידושין (פא:)** מתייחד אדם עם אמו. אמר רב יהודה אמר רב אסי מתייחד אדם עם אחותו (משמע דאסור באופן קבוע), ודר עם אמו ועם בתו. כי אמרה קמיה דשמואל אמר, אסור להתייחד עם כל עריות שבתורה ואפילו עם בהמה. תנן מתייחד אדם עם אמו ועם בתו, וישן עמהם בקירוב בשר, ותיובתא דשמואל? אמר לך שמואל וליטעמך, הא דתניא אחותו וחמותו ושאר כל עריות שבתורה, אין מתייחד עמהם אלא בעדים, בעדים אין, שלא בעדים לא? אלא תנאי היא, דתניא אמר רבי מאיר, הזהרו בי מפני בתי. אמר רבי טרפון הזהרו בי מפני כלתי. ליגלג עליו אותו תלמיד, אמר רבי אבהו משום רבי חנינא בן גמליאל לא היו ימים מועטים, עד שנכשל אותו תלמיד בחמותו! אפילו עם בהמה. אביי מכלליה מכולה דברא, רב ששת מעבר ליה מצרא, רב חנן מנהרדעא איקלע לרב כהנא לפום נהרא, חזייה דיתיב וקא גרס וקיימא בהמה קמיה, אמר ליה לא סבר לה מר אפילו עם בהמה, אמר ליה לאו אדעתאי וכו'.

ד. **תשו' אג"מ (ח"ד סי' ס"ד אות ג')** לא מסתבר כלל לומר דהוא אחת לשלשים יום, כהא דרואה את הים הגדול וכו' דלא משמע לשון הגמ' בברכות וכו' שפירוש לפרקים בכל מקום שנמצא הוא לשלשים יום וכו'! ומפרש דהוא שיהא ניכר שהוא בא אצלה בביתה רק ביאת פרקים כאורח שהוא לפי שעה ועומד לצאת משם כל יום ויום, ולא כבא לדור שם, אף שכוונתו להיות שם רק זמן קצר. וזהו כוונתו במש"כ "אבל אינו דר תמיד ביחוד אצלה בבית", דלא שייך לפרש לענין זמן, דהא ליכא לשיעור תמיד, דאף אם ידור שם שנה ושתי שנים ויותר ואח"כ יצא משם, הרי אין זה תמיד, אלא בהכרח שהכוונה על אופן היותו בבית אחותו שיהיה ניכר שבא רק להתארח שם ולא כבא לדור שם תמיד...ואח ואחות שהן עדיין בבית אביהן שלכאורה כיון שהם רגילין טובא והם דרין יחד בהתקרבות גדולה לא רק בזמננו אלא גם בזמן התנאים ואמוראים וכו', חוששין האב והאם להניחם לבדם שעות טובא שהולכין מהבית לאיזו שמחה, וגם לטיול בעלמא, ולפעמים אף על איזה ימים, ולכאורה הם כדרים יחד תמיד שאסור עם אחותו? וצריך לומר דאח עם אחותו כשדרים בבית אביהן, ובכ"מ שהם עם אחרים, שליכא יחוד, דליכא הרהור ותאוה כלל להן וכו' ע"ש.

ה. **משנה דקידושין (פ:)** לא יתייחד אדם עם שתי נשים, אבל אשה אחת מתייחדת עם שני אנשים וכו'. **רש"י** מפני שדעתן קלה, ושתייהן נוחות להתפתות, ולא תירא זו מחבירתה שאף היא תעשה כמותה.

ו. **תשו' אג"מ (ח"ד סי' ס"ה אות י"ד)** ולדינא יש להורות כהרמב"ם וכו', ומה שכתב הרא"ש בטעם רש"י מהא דא"א לו לבעול כולן, וצריך לומר בטעמו אליבא דרש"י דשתי ביאות אפשר זה לרובא דאינשי וכו' אבל יותר משתי ביאות לא אפשר אלא ליחידים בריאים ולא חשו לאסור בשביל היחידים. אבל ר"ת והרמב"ם סברי דשייך לאסור בשביל היחידים שמצוי גם בשלש וארבע ביאות וממילא לא שייך גבול, דהא איכא גם בעלי תאוה כאלו דליכא גבול וכו' וכו', עכ"פ איך שנימא בטעמן יש להורות כהרמב"ם והמחבר וכו'.

ז. **גמ' קידושין (פ:)** אבל אשה אחת מתייחדת עם ב' אנשים וכו'. אמר רב יהודה אמר רב, לא שנו אלא בכשרים, אבל בפרוצים אפילו בי עשרה נמי לא, הוה מעשה והוציאווה עשרה במטה, אמר רב יוסף תדע, דמיחברי בי עשרה וגנבי כשורא ולא מיכספי מהדדי וכו', רב ורב יהודה הוו קאזלי באורחא הוה קאזלא היא אתתא קמיהו, א"ל רב לרב יהודה דל כרעיק מקמי גיהנם, אמר ליה והא מר הוא דאמר בכשרים שפיר דמי? א"ל מי יימר דבכשרים כגון אנא ואת? אלא כגון מאי, כגון רבי חנינא בר פפי וחביריו (שפעם קפץ לתוך התנור כדי שלא יתייחד עם האשה) וכו'.

ח. **ר"ן (לג. בדפי הר"ף ד"ה לא שנו)** לא שנו אלא בכשרים וכו', משמע דהיינו סתם בני אדם שלא הוחזקו בפריצות, ואע"ג דבגמ' (פא.) אמרי' דאהדר ליה שמואל לרב יהודה דכי אמרי' בכשרי' שפיר דמי לאו כגון אנן אלא כגון ר"ח בן פפי, מדת חסידות היתה שלא היה מחזיק עצמו בכשר, אבל הרמב"ם ז"ל כתב, לא תתייחד אשה אחת אפי' עם אנשים הרבה וכו', משמע דס"ל דמדינא קאמר ומשום דלא שכיחי כשרים כר' חנינא בר פפי לא חשש לכתוב היתר כשרים וכו'.